

Enric Llorca

Alcalde de Vilallonga

J.C.

Enric Llorca anuncia que vol tornar a presentar-se com a candidat a l'Alcaldia pel Partit Socialista a Vilallonga. Ha estat una legislatura convulsa, amb acusacions des de diversos fronts, però fa balanç i considera que paga la pena el servei públic, sobretot en dos assumptes dels quals es considera especialment orgullós, segons comenta, la reducció del deute municipal sense pujar impostos, i el nou Pla d'Igualtat, que marcarà directrius a tots els regidors a l'hora de gestionar les diferents polítiques. Ferm defensor del terme «Vilallonga», creu que la solució per a desbloquejar el tema del llibre emmagatzemat sobre la història local està en mans de Compromís.

¿Com ha evolucionat el deute del municipi des de juny de 2015?

–Molt favorablement. Cal tindre en compte que quan vaig arribar a l'Alcaldia al juny de 2011 hi havia un deute de quasi 7 milions de euros. Són molts diners per a tornar. Per fer un breu resum, les dades eren les següents; factures per pagar a proveïdors al voltant d'1.600.000 euros, un deute bancari en préstecs 2 milions d'euros, obligacions bancàries («confirmings» i «factorings») per 3 milions d'euros i quotes pendents del cànon de l'aigua que se li paga a la Generalitat per valor 240.000 euros. Ens vàrem haver d'apretar el cinturó, a base de molt de esforç i d'una gestió seriosa. Esta seriositat en la gestió municipal va donar els seus fruits i en 2015 ja tan sols devíem 2,5 milions d'euros. Actualment hem pogut reduir el deute a 600.000 euros, sense pujar impostos, és més, fins i tot baixant-los. Probablement este tema és el que em fa sentir més orgullós, encara que el mèrit no tan sol és meu, si no també dels meus regidors que han tingut que fer molt i bé amb pocs diners. També la resta de veïns han contribuït amb molta paciència, donat que hem pogut fer el que hem pogut, i no tal volta el que es mereixien els veïns de Vilallonga. Per tant, el sacrifici l'hem fet tots i el resultat també és cosa de tots.

¿Ja hi ha pressupostos per a 2019?

–Encara no els tenim aprovats. No passa res, queden automàticament prorrogats els de 2018 i a partir d'ara a treballar per a poder aprovar-los, però en any electoral ho veig difícil. Els principals eixos dels pressupostos

seran com sempre l'estabilitat i el control pressupostari, construir la piscina municipal, intentar aconseguir posar el deute a zero i fer visible pressupostàriament el centre de dia per a la gent gran.

¿Quines mesures s'estan aplicant, dins de les seues competències, per reduir l'atur i la desigualtat social?

–Gestionem tota la feina que podem per a la gent del poble, per mitjà del Pla d'Ocupació Local, i procurem fer les obres per administració, per així llogar els aturats del poble. La desigualtat social la combatem acollint-nos a totes les subvencions que podem de caire social. Hem doblat el capítol social al nostre poble, hem augmentat la subvenció a Càritas, ens hem acollit a les ajudes per pagar els arrendaments de vivendes socials, així com per al pagament de l'aigua i de la llum per famílies en risc d'exclusió social.

¿Queda algun projecte pendent per part de la Diputació de València abans que acabe la legislatura?

–Sí, queda pendent les obres d'urbanització de l'entrada del poble, que avancen a bon ritme. També l'asfaltat de la pujada a la Llacuna, que en alguns trams està molt deteriorada, i algunes obres més menudetes, però no menys importants com passar l'aigua potable amb canalitzacions noves pel llit del riu Serpis cap a les vivendes de la partida del Tarrassó.

Fa poc es va rebre el Pla d'Igualtat. ¿Què es pretén amb el mateix?

–El Pla d'Igualtat també és una de les coses de les quals

"LA VIA VERDA DEL SERPIS I LA CARRETERA A L'ORXA NECESSITEN MÉS INVERSIONS"

Llorca, en la Font dels Setze Xorros. / Foto; J. C.

em sent més orgullós. Tota la faena al respecte l'ha realitzada la regidora de Benestar Social, Carmen Seguí, i ha estat molt ben estructurat. Pretenem en primer lloc que es visualitze la dona com es mereix, però també que es normalitze el llenguatge i que es pugui arribar a una igualtat entre dones i hòmens real. Tot això amb mesures de les quals forma part l'educació de les xiquetes i els xiquets del nostre poble.

Comenta que li agradaria avançar en la construcció d'una piscina i d'un centre de dia per a la gent més gran...

–Sí, és veritat, Villalonga té en estos moments una piscina municipal que ja no compleix la normativa, molt antiquada i en un lloc molt alt com és el Parc de l'Ermite, on sempre corre aire i fa molta frescor quan les persones eixen de l'aigua. Actualment ja tenim el projecte fet i aprovat de la nova piscina situada en el poliesportiu nou, al costat del poble i en un punt més assolellat. L'obra ja està adjudicada a Pavasal i el seu inici és imminent. Crec que estarà per al proper estiu i espere que la gent la pugui gaudir molt. Respecte al centre de dia per a la gent més gran, tot el poble pensa que és una prioritat, tenim pensada la ubicació i ha estat consensuada en un primer moment amb les associacions dels pensionistes i les ames de casa. Espere encara en esta legislatura poder llançar el projecte i donar-li cobertura pressupostària.

¿Com se li podria traure més profit al polígon industrial?

–Actualment ens hem quedat curts en terreny industrial al poble. Dulcesol va ampliar les seues instal·lacions i anem a crear més sòl industrial. També esperem que prompte hi haja més potència elèctrica, que és el que més falta fa, perquè vinguen més empreses.

¿Necessita la carretera entre l'Orxa i Villalonga un millor manteniment?

–És clar que sí, està molt abandonada. És una llàstima que es realitzen inversions en carreteres i després es deixen perdre estes per falta de manteniment. Des de l'Ajuntament de Villalonga ja estem farts de parlar amb les institucions de la província d'Alacant, que és de qui depén la carretera, però passen de tot i no es preocupen.

¿Considera que estan ben comunicats per autobús amb Gandia?

–Regular, ens faria falta més assiduïtat en els autobusos pel que fa als horaris. Això va a millorar. Quan va ser president de la Mancomunitat Salvador Femenia va intentar que es creara una xarxa de transport públic comarcal i prompte serà una realitat gràcies a ell.

Acaba la legislatura i no es troba una solució per al llibre sobre la història del poble. ¿Hi ha alguna possibilitat que veja la llum?

Inauguració de la Llar Juvenil, el 29 de desembre.

–Va ser un projecte molt interessant i bonic, però prompte va estar utilitzat políticament per Compromís i això va acabar en este llibre. El debat sobre el llibre es va quedar damunt de la taula del plenari amb els vots a favor de Compromís. Encara no entenc com regidors de Compromís com Santi Alberca i Alfred Giner utilitzaren políticament aquest llibre, quan era un projecte col·lectiu de tot el poble, però en fi, com se sol dir, d'ón no n'hi ha no se'n pot traure.

¿Villalonga o Vilallonga?

–Òbviament Villalonga. El nom d'un poble pertany a la seua gent i és un sentiment propi i de cadascú. Que cadascú anomene al poble com crega convenient, en llibertat, però si em pregunteu a mi com alcalde i com a veí, ho tinc molt clar, Villalonga.

¿Per quins aspectes creu que es coneix Villalonga fora de la comarca?

–Per ser un poble molt bonic en primer lloc, després se'ns coneix òbviament per tindre eixe paratge majestuós del riu Serpis, el Racó del Duc, i pel traçat de l'antiga via del tren dels anglesos. També per tindre al nostre receptari culinari un plat tan antic i saborós com és el blat picat.

La Volta a Peu també és una manera d'atraure visitants. ¿S'ha notat una major participació des que forma part del circuit comarcal?

–És clar. En l'última carrera del circuit al nostre poble es van inscriure al voltant de 700 corredors. Això fa que encara se'ns conega més per tot arreu.

¿Com valora que haja desaparegut el reg a manta en totes les parcel·les gestionades per la comunitat de regants del Riu Alcoi?

–Positivament. Crec honradament que de modernitzar el camp valencià, i este mètode de rec estalvia aigua, però sobretot, estalvia despeses i fa que el llaurador pugua ser més competitiu.

¿Suposa la plaga de porcs senglars algun problema per al poble?

–Sí, i és un problema molt gran. Destrossen els bancals, arranquen i tallen les gomes de degoteig, trenquen els marges i, el més important, causen accidents de trànsit amb ferits greus. Des de l'Ajuntament que presidisc estem ajudant els caçadors per intentar regular la població de porcs senglars. Vull reconèixer per tant públicament la gran feina que fan els caçadors de Villalonga i en concret el seu president, Fran.

La Fundació dels Ferrocarrils Espanyols no considera el tram entre l'Orxa i Vilallonga una Via Verda per qüestions com, per exemple, que falte vigilància i passen quads i vehicles motoritzats. ¿Què li sembla?

–És molt trist. No fan res per a restaurar la Via Verda i només fan que donar excuses. Villalonga ja s'ha gastat més de 100.000 euros arreglant marges i ponts de pedra que ja hagueren caigut si no els haguerem apanyat nosaltres. Si no saben, o no poden, o no volen, que ens donen la Via Verda i nosaltres ja la gestionarem. És molt important per al turisme de tota la Safor.

¿Quines expectatives té el Partit Socialista de Vilallonga per a les pròximes eleccions municipals?

–En principi volem que la gent del poble torne a confiar en nosaltres. Així i tot, són els veïns els que ens lleven i ens posen al càrrec dels assumptes del poble. Els veïns mai s'enganyen: si ho hem fet bé, confiaran una altra volta en nosaltres i si no, cap a casa o a l'oposició. És el millor que té la democràcia, el poble és el que tria.

¿Li agradaria optar a la reelecció? ¿Amb el mateix equip o s'introduiran algunes renovacions?

–Vull tornar a presentar-me. L'equip o la llista electoral és una cosa viva i com a tal hi ha circumstàncies personals i laborals que fan que la candidatura vaja modificant-se. Però serà una llista electoral amb gent amb il·lusió i ganes de treballar pels seus veïns.

¿Quin balanç fa del seu pas per la política, sobre tot en esta darrera legislatura tan convulsa en el poble?

–El balanç per a mi és positiu. Hem millorat molt la situació econòmica de l'Ajuntament, després del «tot si val» d'abans i després de la crisi econòmica. Les legislatures sempre són convulses, en major o en menor grau, i en un poble menut encara més. Hi ha molta lluita, interessos personals, enveges...

¿Mereix la pena el servei públic?

–Sí, i si m'ho preguntaren 100 voltes, les 100 diria que sí. És molt pesat, ho paga la família, en especial la teua parella i els teus fills. Però és molt bonic i gratificant que els teus veïns et trien per portar la cosa pública. Quan et creues pel carrer amb xiquets o xiquetes de 7, 8, 9 anys i et saluden dient-te «hola alcalde» i els veus somriure, això no té preu, no és pot descriure en paraules. ▮